

Ár 2015, föstudaginn 18. desember, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Haukur Guðmundsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Jóhann Tómas Sigurðsson og Unnur Erla Jónsdóttir.

Fyrir er tekið **mál nr. 60/2015**:

M
gegn
F
og
FF

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F og FF hér eftir nefnd varnaraðilar, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni dags. 3. október 2015, með kvörtun sóknaraðila, dags. 7. september 2015. Með tölvupósti nefndarinnar, dags. 6. október 2015, var kvörtunin send varnaraðila og þeim gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfum dags. 30. október 2015. Voru bréfin sent sóknaraðila, með tölvupósti nefndarinnar, dags. sama dag, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir sóknaraðila bárust með tölvupósti, dags. 17. nóvember 2015.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar dags. 18. desember 2015.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðili kveðst hafa greitt lántökukostnað hjá varnaraðilum í 32 skipti frá október 2013. Í málinu liggja fyrir erindi sóknaraðila til varnaraðila og til Inkasso sem hafði umrædd lán til innheimtu, þar sem hann kemur á framfæri andmælum sínum við því sem hann telur ólögsmætan lántökukostnað sem hann hafi greitt. Í þessum erindum gerir hann m.a. fyrirvara vegna greiðsluskyldu við einstakar greiðslur.

Varnaraðili skuldfærði tvisvar af reikningi sóknaraðila eftir að sóknaraðili neitaði frekari greiðslu. Þann 10. apríl 2015 skuldfærði varnaraðili, FF fjárhæð kr. 54.518, af því voru kr. 28.000 vextir og kostnaður. Þann 2. september skuldfærði varnaraðili, FF fjárhæð kr. 66.252, af því voru kr. 40.000 vegna vaxta og kostnaðar.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðili krefst endurgreiðslu frá varnaraðilum vegna greiðslu á ólögmætum lántökukostnaði að fjárhæð kr. 124.000. Kveður sóknaraðili kröfu sína á hendur varnaraðilum nema alls kr. 166.000. Þá krefst sóknaraðili þess að skuld hans við varnaraðila að fjárhæð kr. 26.000 verði gefin eftir.

Sóknaraðili byggir á því að varnaraðili hafi rukkað sóknaraðila um lántökukostnað sem hafi farið yfir árlega hlutfallstölu kostnaðar (hér eftir ÁHK) og þar með hafi varnaraðili brotið gegn lögum sbr. ákvörðun Neytendastofu nr. 3/2015. Þá byggir sóknaraðili á úrskurði nefndarinnar í máli nr. 6/2015.

Sóknaraðili byggir á því að hann hafi greitt lántökukostnað í 32 tilvikum frá október 2013, sem hafi verið mismunandi há upphæð eftir lánsfjárhæð, en frá og með janúar 2014 hafi lántöku upphæðin verið sú sama. Því krefjist hann samtals kr. 120.000 í endurgreiðslu á ólögmætum lántökukostnaði. Þá krefst sóknaraðili endurgreiðslu á kostnaði vegna skuldfærslu varnaraðila í apríl 2015, þ.e. lántökukostnaði, innheimtukostnaði og vaxta, samtals að fjárhæð kr. 75.000. Því sé heildarfjárhæðin kr. 195.000 en frá þessari kröfu telur sóknaraðili að draga skuli eftirstöðvar hans við varnaraðila frá, samtals að fjárhæð kr. 26.000. Því krefjist sóknaraðili fjárhæðar kr. 169.000 í endurgreiðslu frá varnaraðila.

Í kjölfar ákvörðunar Neytendastofu hafi sóknaraðili óskað eftir því að eftirstöðvar skuldar hans við varnaraðila yrði skuldajafnað, en F hafi hafnað því.

Því byggir sóknaraðili á því að varnaraðili hafi brotið gegn lögum með innheimtu á lántökukostnaði sem sé langt yfir leyfilegri ÁHK, sbr. 21. gr. og 26. gr. laga nr. 33/2013 um neytendalán og 3. gr. reglugerðar nr. 956/2013 um útreikning árlegrar hlutfallstölu kostnaðar. Þessi lántökukostnaður sé ólögmætur.

Sóknaraðili vísar til þess að hann hafi ítrekað sent varnaraðila tölvupóst og óskað eftir skuldajöfnun á eftirstöðvum á skuld hans við þá, höfuðstóll að fjárhæð kr. 78.000, við ólögmæta lántökukostnaðinn sem hann hafi greitt samtals kr. 124.000. Varnaraðili hafi hafnað því.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðilar krefjast þess aðallega að málinu verði vísað frá nefndinni en til vara að kröfu sóknaraðila verði hafnað.

Aðalkröfu sína um frávísun byggja varnaraðilar á þeirri málsástæðu að krafan sé svo vanreifud af hálfu sóknaraðila að nefndin geti ekki tekið afstöðu til hennar á grundvelli e. liðar 6. gr. samþykktar nefndarinnar. Skv. 1. mgr. 34. gr. laga um neytendalán, geti lánveitandi bakað sér skaðabótaskyldu gagnvart lántakanda en það geti einungis verið ef almenn skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Að mati varnaraðila hafi sóknaraðili með engu móti vikið að þessum skilyrðum í kvörtun sinni. Sóknaraðili hafi þá hvorki lagt fram gögn sem hafi sýnt fram á að hann hafi raunverulega innt af hendi þær greiðslur sem kvörtun hans snúi að né hvenær það hafi verið gert. Einnig sé engin sundurliðun á kröfunni og með öllu óljóst hve há fjárhæð beinist annars vegar að F og hins vegar að FF enda sé um sitthvort félagið að ræða. Einnig sé óljóst hvernig sóknaraðili fái út kröfufjárhæð sína og hafi hann nefnt ýmsar fjárhæðir og jafnframt virðist óljóst hvort hann sé einnig að fara fram á skuldajöfnun eða ekki. Ekki sé því séð hvernig nefndin eigi að geta tekið afstöðu til kvörtunarinnar sem sé vægast sagt óljós og vanreifud. Vísar varnaraðili til úrskurðar nefndarinnar í máli nr. 23/2015.

Varnaraðilar byggja varakröfu sína á því að sóknaraðili eigi ekki rétt á endurgreiðslu úr hendi varnaraðila. Þykir að öðru leyti óþarft að rekja málsástæður varnaraðila fyrir varakröfunni.

V.

Niðurstaða.

Ágreiningur aðila lýtur að kröfu sóknaraðila um endurgreiðslu og um eftirgjöf eftirstöðva.

Varnaraðili krefst frávísunar á grundvelli e. liðar 6. gr. samþykktar nefndarinnar þar sem krafa sóknaraðila sé svo vanreifðuð að nefndin geti ekki tekið afstöðu til hennar.

Þrátt fyrir að varnaraðilar hafi andmælt því sem óstaðfestu að sóknaraðili hafi yfirhöfuð greitt umdeildar greiðslur fyrir flýtimeðferð lánsúmsókna, hefur sóknaraðili ekki lagt fram nein gögn um viðkomandi lántökur eða greiðslur vegna þeirra. Þá er alls óljóst að hvaða marki kröfur hans beinast gegn varnaraðilanum F og að hvaða marki að varnaraðilanum FF, eða hvort hann telur sig eiga solidarískan kröfurétt á hendur báðum varnaraðilum og þá á hvaða grunni. Hefur í engu verið bætt úr þessu þrátt fyrir athugasemdir varnaraðila hvað þetta varðar. Auk þess er innbyrðis ósamræmi í fjárhæðum í fram settum kröfum sóknaraðila og umfjöllun hans um þær. Er við svo búð ógerlegt að taka afstöðu til krafna hans á hendur varnaraðilum og því óhjákvæmilegt að vísa málinu frá nefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Öllum kröfum sóknaraðila, M, á hendur varnaraðilum, F og FF er vísað frá.

Reykjavík, 18. desember 2015.

Haukur Guðmundsson

Geir Arnar Marelsson
Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson
Unnur Erla Jónsdóttir